

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011705
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011705.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému G. U., narodenému dňa XX. N. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného G. U. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2018, č. k. 34PP/91/2018 - 53 rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2018, č. k. 34PP/91/2018 - 53 bola (v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku) podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného G. U. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/182/2013 zo dňa 4. novembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/27/2015 zo dňa 10. júna 2015.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Dňa 09.07.2018 bola na tunajší súd doručená žiadosť odsúdeného G. U. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú dôvodil najmä tým, že v súčasnosti spĺňa všetky zákonné / jak formálne, tak i materiálne/ podmienky pre podmienkové prepustenie, pred nástupom do VTOS viedol riadny rodinný život, po prepustení sa chce zamestnať, svoje konanie už viackrát oľutoval a preto žiada, aby súd rozhodol o jeho žiadosti kladne.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Martin, sp. zn. 23T/182/2013 zo dňa 04.11.2014 v spojení s uznesením KS Žilina, sp. zn. 2To/27/2015 zo dňa 10.06.2015, za zločin podľa § 155 ods.1 Tr. zák., v trvaní 4/štyri roky a 6/šesť/ mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona odsúdenému uplynula dňa 07.07.2018 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 07.01.2019.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 23.07.2018 súd zistil, že odsúdený G. U., nar. XX.XX.XXXX, bol dňa 11.08.2015 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ.

Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave nie je v dostupnej pedagogickej dokumentácii bližšie hodnotené.

Správanie a vystupovanie odsúdeného voči personálu v tunajšom ústave bolo kolísavé. Opakovali sa neadekvátne reakcie, ak neboli splnené požiadavky podľa jeho predstáv. Tieto občasnú výkyvy v jeho správaní a vystupovaní sa podarilo vplyvom pôsobenia personálu eliminovať. V súčasnosti je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia sa snaží rešpektovať a plniť. Pri plnení povinností, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, neboli

zaznamenané nedostatky. Svoje osobné veci si udržiava v poriadku, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava. V skupine odsúdených je nekonfliktný. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol trikrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 12.06.2018 mu bola udelená disciplinárna odmena - mimoriadne povolenie návštevy, za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol.

Počas výkonu trestu v tunajšom ústave neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz. Zúčastnil sa osvetovo-vzdelávacieho programu „Právo na každý deň“, ktorý navštevoval v roku 2016. Vo svojom voľnom čase počúva hudbu, číta dostupnú literatúru a časopisy na oddiele, sleduje televízne programy a hráva spoločenské hry. Zo športových aktivít preferoval hranie futbalu a stolného tenisu. Svoju fyzickú kondíciu si udržiaval posilňovaním na oddiele. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne. Odsúdený bol pracovne zaradovaný na pracoviská v ústave a mimo ústav s dohľadom a voľným pohybom podľa potrieb ústavu. Od 14.06.2018 je zaradený na pracovisko mimo ústav s dohľadom Slovenská Grafia Bratislava. Jeho pracovná morálka bola na všetkých pracoviskách hodnotená kladne. Pracovné návyky a zručnosti má osvojené, k plneniu pracovných povinností pristupuje zodpovedne. Taktiež sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu.

Odsúdený vyrastal v úplnej rodine do svojich 10 rokov, kedy sa rodičia rozviedli. Vyrastal u matky, ktorá asi 13 rokov žije s druhým partnerom, ktorého odsúdený vníma ako otca. Matka: G. F. rod. C., otcim: C. F., Má jednu vlastnú a jednu nevlastnú sestru. Vychodil deväť tried základnej školy. Ďalej v štúdiu pokračoval na Strednom odbornom učilišti stavebnom v Trnave, kde sa učil za maliara dva roky. Pre absencie bol zo školy vylúčený a dokončil ju v Bratislave. Vystriedal viacero zamestnaní. Približne tri roky pracoval pre firmu Peugeot, necelý rok bol v Anglicku, po návrate na Slovensko robil 2 roky taxikára, brigádne pracoval na stavbách a cez agentúru robil vo firme Spartan. Je slobodný, bezdetný, bez vyživovacej povinnosti. Kontakty udržiava pravidelne najmä formou telefonovania a návštev s primárnou rodinou. S družkou L. A. sa kontaktuje sporadicky. Naposledy ho v tunajšom ústave navštívila v októbri v roku 2017. Po ukončení výkonu trestu chce ísť bývať k sestre do obce O..

V súčasnosti nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup zameraný na rozvíjanie sebakontroly, hľadanie spôsobov, ako ventilovať svoje vnútorné napätie a k zvažovaniu dôsledkov svojho konania s cieľom formovania primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Možno konštatovať, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania.

Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin). Trestná minulosť, viď. odpis registra trestov. V súčasnosti nie je voči menovanému vedené ďalšie trestné stíhanie.

Na základe uvedených skutočností riaditeľ ÚVTOS konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ vrátane spomenutého odsúdenia 3-krát súdne trestaný, pre druhoobdobnú trestnú činnosť /pre trestný čin výtržníctva, trestný čin opilstva, ublíženie na zdraví.../. Odsúdený na verejnom zasadnutí len uviedol, že trvá na podanej žiadosti a poukazuje na dôvody v nej uvedené.

Zástupca ÚVTOS na verejnom zasadnutí uviedol, že hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám. Záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnuť z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok. Odsúdený sa dopúšťal opakovane trestnej činnosti, ktorá mala násilný charakter. Táto postupne gradovala. Trestná minulosť odsúdeného nasvedčuje aj problémom s alkoholom keď že bol odsúdený okrem iného aj za trestný čin opilstva. Vzhľadom na uvedené tu nie je racionálna prognóza, že odsúdený sa takéhoto konania nedopustí opakovane.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú

za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta, osobným spisom odsúdeného, rozsudkom OS Martin, sp. zn. 23T/182/2013 zo dňa 04.11.2014, uznesením KS Žilina, sp. zn. 2To/27/2015 zo dňa 10.06.2015 a odpisom registra trestov zistil, že žiadosti odsúdeného nie je možné vyhovieť, nakoľko u odsúdeného neboli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu o čom svedčí / v súčasnosti po absolvovaní adaptačnej fázy/ už skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol už v minulosti viackrát súdne trestaný a to na podmiennečné tresty odňatia slobody a teda mal možnosť preukázať, že i podmiennečné odsúdenie splní u neho svoj účel, avšak dopustil sa opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opakovane právoplatne odsúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti, má súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Bolo prihliadnuté tiež na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti / menovaný sa dopustil v danom prípade zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák., keď dňa 10. 05. 2013 v čase okolo 23,55 h, v obci Valča, okres Martin, pred vchodom do pohostinstva Brezanka, bezdôvodne vyzval D. V., nar. XX. M.. XXXX na férovú bitku, následne sa títo najskôr začali vzájomne ňahať, potom sa začali spolu biť, pričom G. U. namiesto férového boja s D. V., začal tohto opakovane bodáť nožom s čepeľou cca 10 cm, čím svojím konaním spôsobil D. V., nar. XX. M.. XXXX v G., trvale bytom E. č. XX, okres Martin, zranenia a to reznú ranu v ľavej slabine o dĺžke 3 cm prenikajúcu cez kožu s poškodením kožnej vetvy stehenného svalu, reznú ranku na ľavom pleci, reznú ranu brušnej steny napravo od pupka o dĺžke 10 cm, z ktorej vyčnievali kľučky tenkého čreva a okružia, pričom rana prenikla cez dutinu brušnú na zadný list pobrušnice do priestoru za dutinu brušnú a poranila dolnú dutú žilu a ťažký šok z masívneho krvácania v množstve 3800-4000 ml krvi, pričom podľa znalca je predmetné zranenia potrebné kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví, jednalo sa o poranenie pre život dôležitého orgánu, v dôsledku masívneho krvácania bol poškodený ohrozený na živote a poškodený bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 7 týždňov/ a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti /odsúdený má 3 záznamy v odpise registra trestov, predchádzajúce odsúdenia boli za trestné činy výtržníctva a opilstva/, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha (doposiaľ páchala) trestnú činnosť. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať.

Rovnako je potrebné zvýrazniť, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného G. U. súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti, resp. súdu opakovane možnosť preukázať (a to uloženými podmienenými trestami), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti / a dokonca omnoho závažnejšieho charakteru/ sa odsúdený vrátil aj po opakovanom uložení podmieneného trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel preto súd k záveru, že u menovaného odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienené prepustenie a preto rozhodol o jeho žiadosti tým spôsobom, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote (na verejnom zasadnutí okresného súdu dňa 26. júla 2017, po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice na č. I. 20 spisu) sťažnosť odsúdený G. U.. Prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí výslovne vzdal.

Odsúdený G. U. sťažnosť doposiaľ bližšie, a to ani písomne, neodôvodnil.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Vec bola sťažnostnému súdu predložená spoločne s predkladacou správou dňa 22. októbra 2018.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného G. U. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený G. U. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b Tr. zák. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený G. U. nespĺňa podmienky predpokladané vo vyššie uvedenom ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky, nakoľko sa už v minulosti opakovane dopustil páchania úmyselnej trestnej činnosti, pričom predchádzajúce odsúdenia nemali naň dostatočný prevýchovný vplyv a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom.

Za tejto situácie, predovšetkým vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť, je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody problematická. Ochrana ostatných členov spoločnosti si vyžaduje u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. U. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.